

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Milana Taubera ve věci

žalobce

I. S.

zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Čižinským
se sídlem Ječná 548/7, Praha 2

proti

žalované

**Ministerstvo vnitra – Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců**

se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 4. 2016, č.j. MV-184389-4/SO-2015

takto:

I. Žaloba se z a m í t á .

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 15. 10. 2015, č.j. OAM-10827-28/TP-2013, kterým byla dle § 75 odst. 1 písm. f) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zamítnuta žádost žalobce o povolení k trvalému pobytu na území České republiky pro nesplnění podmínek dle § 67 zákona o pobytu cizinců.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalované

2. Žalobce v podané žalobě namítal nesprávný výklad *důvodů hodných zvláštního zřetele* dle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Odmítl srovnání § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců s § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění rozhodném (dále jen „zákon o azylu“), neboť důvody hodné zvláštního zřetele obsažené v zákoně o pobytu cizinců jsou obsahově širší než důvody pro udělení humanitárního azylu. Srovnáním navíc žalovaná popřela dlouhodobý postoj správního orgánu I. stupně, že zákon o azylu je specifický a nesmí sloužit k běžné legalizaci pobytu. Žalovaná zároveň požadovala pro udělení trvalého pobytu, aby se jednalo o případ výjimečný a současně závažný, přestože judikatura hovoří o splnění jen jedné z podmínek, tedy buď výjimečnosti, nebo závažnosti. Uvedl, že § 67 zákona o pobytu cizinců je v praxi používán pružně a zejména tehdy, pokud je politický zájem na legalizaci pobytu, k čemuž došlo například při repatriaci volyňských Čechů nebo v rámci projektu Ministerstva práce a sociálních věcí „Aktivní výběr kvalifikovaných zahraničních pracovníků“.
3. Dále namítal nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, jelikož nesplňuje požadavky v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“). Z rozhodnutí nevyplývá, z jakého důvodu žalobce nesplňuje kritérium výjimečnosti a naléhavosti a za jakých podmínek by je splňoval. Žalovaná se rovněž přesvědčivě nevypořádala s odvolací námitkou nepřezkoumatelnosti a nikterak se nevypořádala s odvolací námitkou, že v případě vycestování by možnost opětovné legalizace pobytu žalobce na území České republiky byla těžko realizovatelná, trvala by dlouho a došlo by k odloučení žalobce od rodiny. Dále žalovaná opominula žalobcem uváděný konkrétní případ, tj. udělování trvalého pobytu volyňským Čechům, u nichž kritéria výjimečnosti a naléhavosti splněna nejsou.
4. Žalobce navrhl soudu, aby zrušil žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.
5. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 27. 5. 2016 trvala na skutkových zjištěních i právním posouzení dané věci a odkázala na žalobou napadené rozhodnutí. Námitky žalobce považovala za nedůvodné, jelikož v daném případě byl naplněn důvod pro zamítnutí žádosti žalobce dle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců a zamítnutí žádosti bylo v žalobou napadeném rozhodnutí přezkoumatelně odůvodněno. Zdůraznila, že správní orgány jsou povinny hájit veřejný zájem, kterým zde je zájem na prokázání jiných důvodů hodných zvláštního zřetele.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

6. Žalovaná navrhla soudu, aby nedůvodnou žalobu zamítl.

III.

Obsah správního spisu

7. Žalobce podal dne 30. 5. 2013 žádost o povolení k trvalému pobytu dle § 67 zákona o pobytu cizinců – po 4 letech pobytu. Podáním ze dne 26. 8. 2013 žalobce odůvodnil svou žádost tak, že na území České republiky pobývá již řadu let; dne 15. 9. 2010 uzavřel manželství s paní E., s manželkou mají nezletilé dítě a jak manželka, tak dítě žijí české republice. Pokud by se měl žalobce vrátit do Gruzie, hrozil by mu výjimečný trest za vyhýbání se vojenské službě za válečného stavu. Tím by se jeho manželka dostala do nepříznivé finanční situace, když jí materiálně pomáhá její matka, která také žije v České republice. Žalobce se v žádosti omluvil za to, že z mladické nerozvážnosti vystupoval před soudem pod jiným jménem. Manželka žalobce zaslala správnímu orgánu I. stupně Prosbu o udělení pobytu žalobci ze dne 24. 8. 2013.
8. Dne 15. 10. 2015 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č.j. OAM-10827-28/TP-2013, kterým žádost žalobce zamítl dle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců pro nesplnění podmínek v § 67 zákona o pobytu cizinců. V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně konstatoval, že žalobce splňuje pouze první podmínku pro přiznání trvalého pobytu dle § 67 zákona o pobytu cizinců, a to že poslední dva roky probíhalo řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti. Žalobce však nesplnil další podmínky. Dle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nesplnil podmínku nepřetržitého pobytu na území po dobu 4 let, neboť nepřetržitě pobýval na území až ode dne 25. 10. 2010, a jeho žádost o trvalý pobyt nebyla podána oprávněně, když v době jejího podání nepobýval na území na základě přechodného pobytu. Správní orgán I. stupně konstatoval, že tím, že žalobce nesplnil podmínku 4 let nepřetržitého pobytu na území, nebyl pak ani oprávněn podat žádost dle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Dále dospěl k závěru, že u žalobce nejsou dány důvody hodné zvláštního zřetele, a proto nelze v jeho věci aplikovat výjimku dle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Pobývání v České republice od roku 2006 spolu s manželkou a nezletilým synem; obavu ze zatčení a udělení nepodmíněného trestu odnětí svobody z důvodu nenastoupení vojenské služby během válečného konfliktu v zemi původu žalobce a integraci do české společnosti nepovažoval správní orgán I. stupně za důvody hodné zvláštního zřetele, neboť se nejednalo o důvody výjimečné či naléhavě vyžadující vydání povolení k trvalému pobytu. Odkázal na rozhodnutí zdejšího soudu č.j. 10 Ca 361/2009-44, dle něhož se nemůže jednat o běžné žádosti o udělení povolení k trvalému pobytu, nýbrž se musí jednat o případy skutečně vážné, kdy nelze pobytový status řešit jinak. Shrnul, že žalobce se nepokusil svou pobytovou situaci jakkoli řešit, i když mohl požádat například o dlouhodobý pobyt za účelem společného soužití rodiny. Správní orgán I. stupně dále odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 103/2011-62, podle kterého břemeno tvrzení ohledně důvodů hodných zvláštního zřetele leží na žalobci a není na správních orgánech, aby uváděly, jaké skutečnosti by takovými důvody mohly být.
9. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, které doplnil podáním ze dne 30. 11. 2015. Uvedl v něm, že interpretace důvodů hodných zvláštního zřetele dle § 67 odst. 4, 7 zákona o pobytu cizinců je příliš restriktivní a nepřezkoumatelná (poukázal na případ volyňských Čechů); vytkl i nerespektování závazného právního názoru žalované v rozhodnutí ze dne 23. 1. 2014 a odkázal na případ A. H. – H.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

10. O odvolání žalobce rozhodla žalovaná dne 5. 4. 2016 žalobou napadeným rozhodnutím tak, že odvolání žalobce zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 15. 10. 2015 potvrdila. Žalovaná se ztotožnila se závěrem správního orgánu I. stupně, že žalobcem uváděné skutečnosti, tedy pobyt žalobce na území od roku 2006, obava ze zatčení a udělení podmíněného trestu odnětí svobody z důvodu nenastoupení vojenské služby; pobyt manželky a syna na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu; složitá ekonomická situace manželky; manželčina závislost na rodině žijící na území; nemožnost života v zemi původu manželky, nejsou důvody hodné zvláštního zřetele dle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Žalovaná k interpretaci důvodů hodných zvláštního zřetele uvedla, že se musí jednat o případy skutečně vážné, kdy pobytový režim cizince nelze řešit jinak, a pro které se běžně povolení k pobytu nevydává, přičemž si lze vypomoci judikaturou k § 14 zákona o azylu. Tedy musí se jednat o výjimečné a závažné důvody, které naléhavě vyžadují řešení pobytové situace cizince, přičemž břemeno tvrzení ohledně existence těchto důvodů leží na straně cizince. Strach z trestního stíhání žalovaná nepovažovala za důvod hodný zvláštního zřetele s odkazem na rozhodnutí správních soudů týkající se rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany žalobci. Soudy totiž konstatovaly, že žalobce se může domoci tzv. alternativní vojenské služby, jeho odkladu nebo „vykoupení“ a dále že Gruzie má vstřícný postoj vůči žalobci, nemá na něm žádný zájem, nehrozí mu žádné postihy kvůli nedodržování lidských práv a v současné době tam nedochází k ozbrojenému konfliktu. Ani mnohaletý pobyt žalobce na území České republiky nepovažovala za takový důvod, když žalobce pobýval na území sice od roku 2006, avšak až od 25. 10. 2010 zde pobýval oprávněně. S odkazem na jmenovaná rozhodnutí správních soudů uvedla, že usazenost nejbližší rodiny nezakládá důvod hodný zvláštního zřetele, když žalobce může svůj pobyt řešit prostřednictvím povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití s rodinou dle § 42a odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Zákon výslovně pamatuje na situaci žalobce v jiném ustanovení, a tudíž ji nelze považovat za důvod hodný zvláštního zřetele. Dle žalované se tak žalobce nenachází v situaci, kdy by naléhavě vyžadoval udělení nejvyššího pobytového oprávnění, jeho případ bylo možné řešit jinak, nejsou tudíž u něj dány důvody výjimečné a závažné, které naléhavě vyžadují řešení pobytové situace cizince prostřednictvím § 67 zákona o pobytu cizinců. K námitce podobnosti s případem A. H. – H. uvedla, že nemohla posoudit obdobnost případu a případné porušení legitimního očekávání, když daný případ nebyl předmětem odvolacího řízení a žalobce navíc nikterak podobnost případů v odvolání nedoložil. Odmítla námitky libovůle správního orgánu I. stupně a přílišný restriktivní výklad důvodů hodných zvláštního zřetele, jelikož žalobce svou situaci mohl řešit v rámci jiného pobytového oprávnění.

IV.

Posouzení žaloby

11. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), jelikož účastníci s tímto rozhodnutím souhlasili.
12. Na základě podané žaloby přezkoumal Městský soud v Praze napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s.ř.s.).
13. Žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

14. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
15. Podle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců povolení k trvalému pobytu se po 4 letech nepřetržitého pobytu na území vydá na žádost cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany za podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o žalobě nebo kasační stížnosti, pokud tato žaloba nebo stížnost byla podána v zákonné lhůtě. Do doby pobytu podle věty první se započítává doba pobytu na území na dlouhodobé vízum, na povolení k dlouhodobému nebo trvalému pobytu a doba, po kterou byl cizinec žadatelem o udělení mezinárodní ochrany nebo cizincem, který byl strpěn na území podle zákona o azylu. Nepřetržitost pobytu na území je zachována, pokud cizinec podal žádost o udělení mezinárodní ochrany nejpozději do 7 dnů po skončení přechodného pobytu na dlouhodobé vízum nebo na povolení k dlouhodobému anebo trvalému pobytu; to neplatí, pokud platnost těchto pobytových oprávnění byla zrušena.
16. Podle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců žádost je při splnění podmínek v odstavci 1 oprávněn podat i cizinec, který o vydání tohoto povolení žádá z jiných důvodů hodných zvláštního zřetele.
17. Podle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců splnění podmínky nepřetržitého pobytu na území a podmínky, že nejméně poslední dva roky probíhalo poslední řízení o udělení mezinárodní ochrany, včetně případného řízení o kasační stížnosti, lze prominout z důvodů hodných zvláštního zřetele, zejména je-li oprávněným cizincem osoba mladší 15 let nebo nepříznivý zdravotní stav žadatele nastal za pobytu na území.
18. Podle § 75 odst. 1 písm. f) zákona o pobytu cizinců ministerstvo žádost o vydání povolení k trvalému pobytu zamítne, jestliže v řízení nejsou potvrzeny důvody uvedené v žádosti o povolení k trvalému pobytu podle § 66 nebo nejsou splněny podmínky podle § 67 nebo § 68.
19. Soud nejprve pro přehlednost konstatuje, že žalobce podal žádost o trvalý pobyt dle § 67 zákona o pobytu cizinců. Správní orgány dospěly k závěru, že žalobce nesplňuje podmínku čtyřletého nepřetržitého pobytu dle § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, což žalobce v odvolání ani v podané žalobě nerozporoval. Dále se správní orgány zabývaly tím, zdali by bylo možno žalobci tuto podmínku prominout dle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, a zda by tak mohl podat žádost dle § 67 odst. 4 zákona o pobytu cizinců.
20. Stěžejní námitkou žalobce byl nesprávný výklad § 67 zákona o pobytu cizinců. Podle § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců lze prominout splnění podmínek v § 67 odst. 1 zákona o pobytu cizinců z důvodu hodných zvláštního zřetele. Důvody hodné zvláštního zřetele představují neurčitý právní pojem. Zákon o pobytu cizinců totiž nespecifikuje, o jaké důvody by se mělo přesně jednat, a naopak ponechává na uvážení správních orgánů, zda jsou u konkrétního cizince dány. V této souvislosti odkazuje soud na bod [19] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č.j. 9 Azs 249/2017-49, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[s]těžovatel se mýlí ve svém názoru, že žalovaný měl při vymezení neurčitého pojmu „důvody hodné zvláštního zřetele“ povinnost uvést konkrétní případy, které pod něj spadají. Vyčerpávající vymezení neurčitého pojmu není z povahy věci možné. Jeho podstatou je právě neurčitost, která dává orgánu aplikujícímu právo možnost uvážení ohledně toho, které situace pod něj podřadí a které nikoli, včetně situací dříve nepředvídatelných. Jeho výklad je proto determinován konkrétní věcí a postačí, pokud správní orgán rámcově vymezí* Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

obsah neurčitého pojmu na jejím skutkovém půdorysu (srovnej rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2005, č. j. 5 Afs 151/2004 – 73, publ. pod č. 701/2005 Sb. NSS, ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010 – 159, publ. pod č. 2189/2011 Sb. NSS, nebo ze dne 27. 7. 2017, č. j. 3 Azs 288/2016 – 16).“ Správní orgány uvedené povinnosti v nyní projednávané věci dostály, neboť vymezily, že se musí jednat o důvody výjimečné a natolik závažné, naléhavě vyžadující řešení pobytové situace žalobce. Nebylo však jejich povinností konstatovat v rozhodnutí úplný výčet důvodů, které by považovaly za výjimečné, závažné a naléhavě vyžadující řešení pobytové situace cizince.

21. Tvrdit a prokázat existenci takových důvodů je výlučně na cizinci podávajícím žádost dle § 67 zákona o pobytu cizinců (srov. rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 16. 11. 2016, č.j. 3 A 160/2014-58 nebo ze dne 27. 7. 2017, č.j. 3 A 160/2015-41). Žalobce jako důvody hodné zvláštního zřetele uvedl, že zde pobývá od roku 2006; že má obavu ze zatčení a udělení podmíněného trestu odnětí svobody z důvodu nenastoupení vojenské služby; že na území České republiky pobývá jeho manželka a syn, kteří jsou ve složité ekonomické situaci a jsou závislí na rodině žijící na území a že nemohou žít v zemi původu manželky. Správní orgány se podrobně zabývaly délkou pobytu žalobce na území, situací v zemi původu i nejbližší rodiny žalobce, uvedené skutečnosti však za důvody hodné zvláštního zřetele nepovažovaly. Soud se s posouzením věci správními orgány zcela ztotožňuje. Předně samotná délka pobytu žalobce na území České republiky nemůže být bez dalšího důvodem hodným zvláštního zřetele, neboť určitá délka pobytu je přímo zákonným předpokladem pro podání žádosti (srov. bod [29] a [34] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č.j. 9 Azs 249/2017-49). Co se týče obav žalobce ze zatčení a uvěznění v zemi původu, byly správní orgány oprávněny vycházet ze závěrů správních soudů o vstřícném vztahu Gruzie vůči žalobci, který dovodily z toho, že zastupitelský úřad se žalobcem opakovaně a k jeho spokojenosti v souvislosti s uzavřením sňatku komunikoval, a dále z možností daných právním řádem Gruzie, jak nenastoupení vojenské služby řešit. Za klíčovou vzhledem k tomuto i k tvrzeným důvodům o žalobcově nejbližší rodině soud považuje úvahu správních orgánů o tom, zda by v případě žalobce nepostačoval nižší typ pobytového oprávnění, a nebylo by tedy nutné udělovat mu pobytové oprávnění nejvyššího typu v podobě povolení k trvalému pobytu (srov. bod [19] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 12. 2016, č.j. 9 Azs 253/2016-30 a dále bod [26] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č.j. 9 Azs 249/2017-49). Správní orgány ve svých rozhodnutích opakovaně poukazovaly na to, že žalobce může svou situaci řešit prostřednictvím povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny dle § 42a zákona o pobytu cizinců, neboť žalobcova manželka a syn žijí na území České republiky na základě povolení k trvalému pobytu. Žalobce neuvedl ničeho, co by mu v podání žádosti o dlouhodobý pobyt mohlo zabránit, a je tak zřejmé, že mohl nastalou situaci řešit za pomoci jiného pobytového oprávnění, a tudíž jeho situace nemohla být tak závažná, výjimečná a vyžadující udělení právě povolení k trvalému pobytu dle § 67 zákona o pobytu cizinců.
22. Námitka žalobce, že postačuje naplnění buď výjimečnosti, nebo závažnosti posuzovaných důvodů nemůže dle názoru soudu obstát už jen z toho důvodu, že správní orgány neshledaly situaci žalobce výjimečnou, závažnou a ani naléhavě vyžadující řešení pobytové situace. Ani jedno z těchto kritérií vymezených správními orgány nebylo u žalobce naplněno, a je tak v dané věci zcela nadbytečné řešit, zdali kritéria hodnocení důvodů měla být naplněna kumulativně či alternativně.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

23. Za důvodnou nepovažuje soud ani námitku žalobce, že žalovaná nekoncepčně vycházela z § 14 zákona o azylu, tedy z důvodů hodných zvláštního zřetele upravených u humanitárního azylu, jejichž obsah považoval žalobce za odlišný od důvodů obsažených v § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Přestože soud souhlasí se žalobcem, že obsah těchto neurčitých pojmů může být jiný, žalovaná na dané ustanovení zákona o azylu poukázala toliko podpůrně. Zmínila sice judikaturu k danému ustanovení, nedovodila z ní však jakékoli závěry, tudíž se jednalo o vedlejší vodítko při interpretaci § 67 odst. 7 zákona o pobytu cizinců.
24. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož veškeré požadavky stanovené v § 68 odst. 3 správního řádu splňuje. Z rozhodnutí je zjevné, z jakého důvodu nebylo vyhověno žádosti žalobce o povolení k trvalému pobytu, tedy že u žalobce nebyly dány důvody hodné zvláštního zřetele a tudíž mu nebylo možné prominout nesplnění podmínky čtyřletého pobytu na území. Soud poukazuje zejména na str. 7 až 9 žalobou napadeného rozhodnutí, kde jsou žalovanou podrobně popsány důvody pro zamítnutí žádosti. Žalovaná zároveň v rozhodnutí shrnula průběh správního řízení, jmenovala relevantní právní úpravu a judikaturu, obsah podkladů pro rozhodnutí, ze kterých v dané věci vycházela, a rovněž uvedla, jakým způsobem dané podklady hodnotila. Soud pro úplnost opakuje, že správní orgány nebyly povinny uvést, jaké důvody by u žalobce naplňovaly kritéria výjimečnosti, závažnosti a nutnosti naléhavě řešit pobytovou situaci žalobce.
25. Dále k námitce nedostatečného vypořádání odvolacích námitek soud poukazuje na bod [61] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č.j. 2 As 337/2016-64, kde Nejvyšší správní soud k otázce rozsahu vypořádání námitek uvedl následující: „... *Povinnost orgánů veřejné moci (včetně orgánů moci soudní) svá rozhodnutí řádně odůvodnit nelze interpretovat jako požadavek na detailní odpověď na každou námitku. Proto zpravidla postačuje, jsou-li vypořádány alespoň základní námitky účastníka řízení, srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, případně, za podmínek tomu přiměřeného kontextu, i s akceptací odpovědi implicitní, což připouští i Ústavní soud – srov. např. usnesení ze dne 18. 11. 2011, sp. zn. II. ÚS 2774/09 (rozhodnutí Ústavního soudu jsou dostupná z nalus.usoud.cz), či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2011, č. j. 4 Ads 58/2011 – 72.*“. Právní závěry přijaté Nejvyšším správním soudem lze bezesporu vztáhnout i na danou věc.
26. Soud konstatuje, že žalovaná na odvolací námitky reagovala zcela dostatečně. Námitku nepřezkoumatelnosti týkající se výkladu pojmu důvodu hodných zvláštního zřetele žalovaná vypořádala tak, že podrobně znovu rozebrala jednotlivé skutečnosti uváděné žalobcem. Zároveň upozornila žalobce na možnost požádat o povolení k dlouhodobému pobytu, na což poukazoval již správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí, čímž reagovala na námitku žalobce o nemožnosti vycestovat a odloučit se od rodiny. Žalobce v odůvodnění odvolání ze dne 30. 11. 2015 sice poukázal na udělování trvalého pobytu jiným cizincům (konkrétně volyňským Čechům a cizince A. H. – H., nikoli však již cizincům zapojeným do projektu Aktivní výběr kvalifikovaných zahraničních pracovníků, na které poukázal až v žalobě podané ke zdejšímu soudu), neuvedl však v průběhu správního řízení ani v řízení před správním soudem, z jakého důvodu by měly být případy těchto cizinců s jeho případem srovnatelné (pro úplnost soud odkazuje na bod [20] a [22] rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2017, č.j. 9 Azs 249/2017-49). S ohledem na uvedené považuje soud odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

zejména vypořádání žalobcových námitek a skutečností jím uváděných v průběhu správního řízení za dostatečné, řádné a přesvědčivé, a žalobou napadené rozhodnutí tudíž za plně přezkoumatelné.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, základními zásadami správního řízení a ustálenou judikaturou soudů, dále soud ve správním řízení neshledal ani procesní pochybení takové intenzity, která by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí, proto soud nedůvodnou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
28. Výrok o nákladech řízení pod bodem II. rozhodnutí je odůvodněn § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný a úspěšné žalované však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. 09. 2018

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.